Р Е Ш Е Н И Е
№ 45609

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 66 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **5588** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 149, ал. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и § 2 от ДР на ДОПК.

Образувано е по жалба на „НОВИЯТ ДОМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Т. А. Б., чрез адв. М. Г.. С жалбата се иска прогласяване на нищожността на Ревизионен акт (РА) № Р-22220423005950-091-001/15.03.2024 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията, по отношение на който искането за прогласяване на нищожност е отхвърлено с Решение № 136/30.01.2026 г. на директора на дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване пред настоящата инстанция е валидността на ревизионния акт, с който на дружеството са установени задължения за ДДС за данъчните периоди април и май 2018 г., от април до август 2019 г. включително и декември 2019 г. в общ размер на 274 024,20 лв., ведно с лихви за забава в размер на 145 988,38 лв. С оглед заявения предмет съдът проверява единствено дали ревизионният акт е нищожен.

В жалбата се твърди, че при връчването на издадените в ревизионното производство документи е приложен редът по чл. 32 ДОПК, без да са налице предпоставките за това. Според жалбоподателя органите по приходите са посетили адрес, различен от вписания в Търговския регистър адрес на управление. В подкрепа на довода се сочат снимки на сградата, на която според дружеството е поставена табела на счетоводната кантора „Финконсулт 2007“ ЕООД. Оспорва се и изпращането на документи на електронния адрес на счетоводната кантора, за която се твърди, че е била упълномощена само да подава декларации, но не и да получава документи по ревизии. Поддържа се, че управителят се е запознал с документите след подадените през август 2025 г. молби за

предоставянето им и че получаването на копия не е поставило начало на срока за оспорване на РА. Претендират се разноски, съгласно представен списък.
Ответникът – директорът на дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП, чрез гл. юрк. М., оспорва жалбата. Позовава се на личното връчване на заповедта за възлагане на ревизия на управителя и на приложената впоследствие процедура по чл. 32 ДОПК. Претендира юрисконсултско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура, уведомена за производството, не изразява становище по жалбата.
Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
С пълномощно с нотариална заверка на подписа от 15.03.2016 г., рег. № 5241, В. П. С., в качеството му на управител на дружеството, е упълномощил Н. К. Н. да представлява дружеството пред НАП, включително да получава и подписва доклади и ревизионни актове. Пълномощното е безсрочно. В заявлението за регистрация по ЗДДС от 14.09.2016 г., подадено от Н. от името на дружеството, в полето за електронен адрес за кореспонденция е посочен [електронна поща]. С уведомлението за упълномощаване и заявлението за електронни услуги вх. № 2206И0067341 от 24.03.2021 г. на същото лице е заявен пълен достъп и до услугите за връчване и предоставяне на документи в рамките на контролни производства. В тях е посочен същият електронен адрес.
В полетата за адрес за кореспонденция и адрес по чл. 8 ДОПК е отбелязана [улица].
В Търговския регистър като адрес на управление на дружеството е вписана [улица], ап. 3.
От 26.04.2022 г. като управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е вписан Т. А. Б..
Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220423005950-020-001/12.10.2023 г., издадена от П. Г. Г., началник на отдел „Ревизии“ при ТД на НАП – С., е възложена ревизия на „НОВИЯТ ДОМ“ ЕООД за установяване на задължения по ЗДДС за периода от 01.12.2017 г. до 31.12.2020 г. За ръководител на ревизията е определена Ц. Г. Р., главен инспектор по приходите, а за член на екипа – Т. В. И., старши инспектор по приходите. Срокът за приключване на ревизията е определен на два месеца от връчването на заповедта. Към преписката е приложена разписка от 23.10.2023 г., подписана от управителя Т. А. Б., в която са посочени номерът и датата на получената заповед.
С Протокол № Р-22220423005950-ППД-001/04.12.2023 г. към настоящата ревизия са присъединени описаните в него документи от производство с УИН Р-22220423002123.
За резултатите от ревизията Ц. Г. Р. и Т. В. И. са съставили Ревизионен доклад (РД) № Р-22220423005950-092-001/21.12.2023 г. На същата дата до посочения пред НАП електронен адрес са изпратени съобщения с препратка за получаване на РД и приложенията му. На 22.12.2023 г. е съставено уведомление № Р-22220423005950-115-001 до органа, възложил ревизията, за изготвения доклад. По преписката няма удостоверено активиране на препратката.
За връчването на РД са съставени протоколи № 1961294/25.01.2024 г. и № 1962106/08.02.2024 г., в които е отразено, че при посещения на [улица] не са намерени управителят или упълномощено лице. Съобщение № Р-22220423005950-С32-001/08.02.2024 г. е поставено на таблото на 08.02.2024 г. и свалено на 23.02.2024 г. Приложени са електронно съобщение от 08.02.2024 г. и известие за доставяне на писмо, адресирано до дружеството на [улица], ап. 3.
В РА е отразено, че РД е приложен към преписката като връчен на 23.02.2024 г. и че възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК не е подадено.
На 15.03.2024 г. П. Г. Г. и Ц. Г. Р. са издали РА № Р-22220423005950-091-001. С него са установени задължения за ДДС за м. април и м. май 2018 г., от м. април до м. август 2019 г. включително и за

м. декември 2019 г. в общ размер 274 024,20 лв., ведно с лихви за забава в размер 145 988,38 лв.
На 15.03.2024 г. са изпратени електронни за получаване на РА. С протоколи № 1962117/22.04.2024 г. и № 2105058/08.05.2024 г. са удостоверени посещения на [улица], при които не са намерени управителят или упълномощено лице. Съобщение № Р-22220423005950-С32-002/08.05.2024 г. е поставено на таблото на 08.05.2024 г. и свалено на 23.05.2024 г. По преписката са приложени електронно съобщение от 08.05.2024 г., известие за доставяне с посочен адрес [улица], ап. 3, и върнат пощенски плик с отбелязване „непознат“.
Директорът на дирекция ОДОП е приел, че РА е връчен по чл. 32 ДОПК на 23.05.2024 г.
Управителят е поискал предоставяне на документите по ревизията с молби от 05.08.2025 г. и 15.08.2025 г.
На 03.10.2025 г. срещу РА е подадена жалба вх. № Ж-22-1245 с искане за отмяна или обявяване на нищожност.
По административната преписка е приложено заявление от 03.10.2025 г. на Н. К. А., лично и като управител на „Финконсулт 2007“ ЕООД, в което тя заявява, че не е била упълномощавана да получава документи по ревизионни производства, че не е получавала и отваряла такива електронни съобщения и че счетоводният ѝ офис се намира на [улица], офис 4.
На 08.12.2025 г. дружеството и решаващият орган са сключили споразумение за продължаване на срока за произнасяне по чл. 156, ал. 7 ДОПК.
С писмо от 15.12.2025 г. район „П.“ при Столична община е удостоверил, че № 113 и № 113А са различни административни адреси. На № 113 е изградена едноетажна еднофамилна жилищна сграда с постройки на допълващо застрояване, а на № 113А – нискоетажна сграда с офиси, магазини и гаражи. На 26.01.2026 г. е подадено допълнение към жалбата, подадена по администартивен ред, в което са развити доводите срещу връчванията по чл. 32 ДОПК.
С Решение № 136/30.01.2026 г. директорът на дирекция ОДОП – С. е оставил без разглеждане като просрочена жалбата в частта с искане за отмяна на РА и е прекратил административното производство в тази част. Със същото решение е отхвърлил искането за прогласяване на нищожността на РА.
При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за процесуално допустима. Тя е подадена от адресата на РА, след произнасяне на решаващия орган по искането за нищожност на РА. Жалбата е подадена и в 14-дневен срок от датата, отразена в удостоверението за връчване на решението на директора на дирекция ОДОП.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
В случая предмет на делото е действителността на процесния РА. В тази връзка съдът намира, че нищожен е ревизионният акт, засегнат от порок, който изключва възможността му да породи целените правни последици още от издаването му. Такъв порок е налице при липса на компетентност, при неспазване на формата до степен, равнозначна на липса на волеизявление, при пълна липса на законово основание за издаването на акт с такова съдържание или при особено тежко процесуално нарушение, което лишава акта от валидно основание за издаването му.
В тази връзка при служебната проверка по чл. 160, ал. 2 ДОПК и чл. 168, ал. 2 АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК съдът намира следното:
Процесният ревизионен акт е издаден от компетентни органи по приходите. Заповедта за възлагане на ревизията е издадена от П. Г. Г., определена за орган по възлагане на ревизии по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК с т. I.12 от Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП – С.. Ревизионният доклад е съставен от Ц. Г. Р. и Т. В. И., определени със заповедта да извършат ревизията. Ревизионният акт е издаден съвместно от П. Г. Г. като орган, възложил ревизията, и Ц.

Г. Р. като ръководител на ревизията, в съответствие с чл. 119, ал. 2 ДОПК.
РА е съставен като електронен документ и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК, включително мотиви, разпоредителна част, определени по периоди задължения и подписи на издателите. От електронните документи и приетите резултати от проверките на подписите се установява, че Г. е подписала ЗВР на 12.10.2023 г., Р. и И. са подписали РД на 21.12.2023 г., а Г. и Р. са подписали РА на 15.03.2024 г. Удостоверенията за квалифицираните електронни подписи са били валидни към съответните дати на подписване, а съгласно чл. 25, пар. 2 от Регламент (ЕС) № 910/2014 квалифицираният електронен подпис е равностоен на саморъчния подпис.
Възражението, че дружеството не е било надлежно уведомено за възлагането на ревизията, се опровергава от приложената по преписката разписката от 23.10.2023 г. Тя индивидуализира ЗВР с точния ѝ номер и дата, посочва дружеството и удостоверява личното получаване от управителя. Общото твърдение, че управителят не е бил уведомяван, не опровергава подписаната разписка, като следва да се има предвид, че автентичността на подписа върху разписката не е оспорена. С личното връчване е изпълнено изискването на чл. 113, ал. 2 ДОПК и е започнал да тече срокът по чл. 114, ал. 1 ДОПК.
При преценката на възражението за ненадлежно уведомяване решаващо е дали ревизираното лице е било надлежно уведомено за възлагането на ревизията. По настоящото дело законният представител е получил лично първоначалната ЗВР и е узнал за образуваното производство, неговия обхват и определения ревизиращ екип.
Възражението, че съобщенията са изпращани на електронен адрес на лице без представителна власт, е неоснователно. Н. К. Н. е упълномощена лично с безсрочно нотариално заверено пълномощно, което изрично обхваща получаването на ревизионни доклади и актове. Смяната на управителя и посоченото в заявлението от 03.10.2025 г. преустановяване на счетоводното обслужване сами по себе си не прекратяват пълномощието. По делото няма данни за неговото оттегляне или за отказ от него към датите на изпращане. Използваният адрес е посочен пред НАП в заявлението от 2016 г. и в документите за електронни услуги от 2021 г. Следва да се има предвид, че управителят е посочил друг електронен адрес през август 2025 г., след изпращането на съобщенията.
Следва да се има предвид, че самото изпращане на електронните препратки за РД и РА не установява връчване по чл. 30, ал. 6 ДОПК. По преписката няма и удостоверено получаване по този ред. За съобщаване на РД и РА органите по приходите са приложили реда по чл. 32 ДОПК, при който изпращането на електронно съобщение е едно от действията по ал. 5, а фикцията по ал. 6 настъпва при изпълнение на законовите предпоставки.
В тази връзка съдът приема, че съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1, т. 2 ДОПК адресът за кореспонденция е вписаният адрес на управление на дружеството – [улица], ап. 3. Посочването на № 113А в документите от 2021 г. само по себе си не променя вписания адрес. Представеното по преписката писмо на район „П.“ потвърждава, че двата номера обозначават различни административни адреси. В случая се установи, че за връчването на ревизионния доклад и за връчването на ревизионния акт са извършени по две посещения на адреса през повече от седем дни, като за всяко посещение е съставен отделен протокол. В протоколите е записан № 113, а снимките на сградата със счетоводната кантора не установяват посещение на № 113А. Съдът намира, че протоколите удостоверяват отразените в тях действия по чл. 50, ал. 1 ДОПК, като в тях липсва изрично отбелязване за посещение на ап. 3. Не се доказва посещение на ап. 3 за целите на чл. 32, ал. 1 и 2 ДОПК.
Независимо, че не се доказва посещение на ап. 3 за целите на чл. 32, ал. 1 и 2 ДОПК следва да се има предвид, че ако РД е съобщен нередовно, това е от значение за упражняването на правото на

възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК и съответно за срока за издаване на РА по чл. 119, ал. 2 ДОПК. В случая ревизията е надлежно възложена, първоначалната ЗВР е връчена лично на управителя на 23.10.2023 г., а РД е съставен от определения със ЗВР екип. При тези обстоятелства евентуалният порок при връчването на доклада би имал значение за процесуалната законосъобразност на РА. Правомощието за издаване на РА произтича от чл. 119, ал. 2 ДОПК и не зависи от редовността на съобщаването на РД.

За самия РА редовността на връчването има значение за началото на срока за обжалване, тъй като съобщаването му е действие след издаването на акта.

Получаването на копия през 2025 г. и съобщаването на решението на директора на дирекция ОДОП също са последващи действия и са без значение за валидността на вече издадения РА.

Изложеното по-горе мотивира съда да приема, че ревизионният акт е издаден от компетентните органи по приходите, в предвидената от закона форма и в предметните и времевите предели на възложената ревизия. Първоначалната ЗВР е връчена лично на управителя, а възраженията срещу последващите връчвания не обосновават нищожност на акта. Поради което искането за прогласяване на нищожност на РА следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора, по направеното искане и на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето ДОПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на Националната агенция за приходите се дължи юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 102,26 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НОВИЯТ ДОМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с искане за прогласяване на нищожността на Ревизионен акт № Р-22220423005950-091-001/15.03.2024 г., издаден от П. Г. Г. – орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията, по отношение на който искането за прогласяване на нищожност е отхвърлено с Решение № 136/30.01.2026 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „НОВИЯТ ДОМ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: